

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 610/2023
19.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Плеша, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Плеша, адвоката Срђана Жугића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 58/22 од 20.12.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 147/23 од 05.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2023. године и 19.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Плеша, адвоката Срђана Жугића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 58/22 од 20.12.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 147/23 од 05.04.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу, **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 58/22 од 20.12.2022. године, окривљени Дарко Плеш, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 10.02.2022. године па надаље. На основу члана 246. став 8. Кривичног законика, од окривљеног је одузета опојна дрога cannabis нето масе 786,05 грама, ради трајног уништења. Истом пресудом, на основу члана 261. и 264. ЗКП, окривљени је обавезан да у целости надокнади трошкове кривичног поступка у износима како је то наведено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 147/23 од 05.04.2023.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Дарка Плеша, адвоката Срђана

Жугића и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 58/22 од 20.12.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дарка Плеша, адвокат Срђан Жугић, у смислу члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и побијане пресуде у целини укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног Дарка Плеша, адвокат Срђан Жугић, у поднетом захтеву за заштиту законитости, указујући на повреду кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 155. став 2. ЗКП, истиче да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу. Као незаконит доказ бранилац окривљеног означава наредбу о претресању стана и других просторија КППР – 57/22 која је донета 02.02.2022. године и саму доказну радњу претресања, будући да је претрес стана и других просторија које користи окривљени извршен дана 10.02.2022. године, па је, а према ставу одбране, потпуно евидентно да се у конкретном случају ради о незаконитом доказу, с обзиром да је истекао рок од осам дана за претресање стана и других просторија, јер је претрес извршен тек деветог дана од дана издавања наредбе. С тим у вези, бранилац окривљеног указујући на одредбу члана 155. став 2. ЗКП наводи да је наредба извршива оног часа када је издата и достављена полицији и јавном тужиоцу, а не од наредног дана, како је то погрешно наведено у побијаним пресудама. Такође, бранилац окривљеног указује да је погрешан закључак првостепеног и другостепеног суда да је одредба члана 224. став 3. ЗКП, којом је прописано да се дан када је достављање извршено не урачунава у рок, примењива у овој процесној ситуацији.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

У члану 224. став 3. ЗКП прописано је да се рокови рачунају на часове, дане, месеце и године.

У члану 155. став 1. ЗКП прописано је да на образложени захтев јавног тужиоца претресање наређује суд, док је у ставу 2. истог члана прописано да ће се претресање започети најкасније у року од осам дана од дана издавања наредбе, а ако не започне у наведеном року, претресање се не може предузети и наредба ће се вратити суду.

По оцени Врховног суда, Законик о кривичном поступку не прави разлику у погледу утврђивања почетка рока у односу на странку и орган који поступа – у конкретном случају то су полицијски службеници приликом обављања доказне радње претресања стана окривљеног. С тим у вези, како лице, тако и орган коме је дат рок на дане или сате, морају имати на располагању пуни опсег времена које им је дат, те се дан или сат у који падне догађај од кога треба да се рачуна трајање рока, не урачунава у рок, већ је за почетак рока узет први наредни дан, односно сат. Друго је питање што је наредба правноснажна и извршна даном доношења (чл. 277. ст. 2. ЗКП), по правилу, али да процесна одредба нема утицаја на рачунање рокова у смислу ЗКП.

Имајући у виду напред наведено, неосновани су наводи браниоца окривљеног да су доказне радње претресања и наредба о претресању стана незаконити докази и да је рок за претресање стана отпочео на дан издавања наредбе за претресање стана.

Осим тога, из прибављених списа предмета Основног суда у Руми КППР – 57/22 произлази да су се полицијски службеници МУП РС, Полицијска станица у Руми, обратили ОЈТ у Руми са предлогом под бројем ПУ 191/22 од 03.02.2022. године за подношење захтева за издавање наредбе о претресању стана и других просторија, чији је држалац Плеш Дарко, након чега је ОЈТ дана 03.02.2022. године, поднело судији за претходни поступак Основног суда у Руми захтев за издавање наредбе о претресању стана чији је држалац Дарко Плеш, те је очигледно да је омашком у куцању, као датум наредбе за претресање Основног суда у Руми КППР – 50/22 означен 02.02.2022. године.

Бранилац окривљеног Дарка Плеша, у поднетом захтеву поред изнетог указује и образлаже повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП наводима да првостепени суд у образложењу побијане пресуде није дао ваљане разлоге о одлучним чињеницама који би поткрепили одлуку суда у погледу доказа за кривицу окривљеног, а да су дати разлози о одлучним чињеницама нејасни и у знатној мери противречни, што пресуду у целини чини нејасном и неразумљивом, као и повреду закона из члана 16. став 1. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 16. став 1. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози у смислу члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Плеша, у овом делу одбацио као недозвољен.

У преосталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Плеша нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева опредељење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП) и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног Дарка Плеша, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости нумерише повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а која повреда представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, у образложењу захтева, бранилац окривљеног не описује у чему се конкретно састоји истакнута повреда закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у напред наведеном делу нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, јер бранилац у захтеву није образложио конкретну повреду закона (члан 439. тачка 2) ЗКП), односно у чему се иста састоји.

Врховни суд, према изричитој одредби члана 489. став 1. ЗКП, испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву и није овлашћен да по службеној дужности оцењује коју конкретно повреду закона или други разлог је бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Из изнетих разлога, Врховни суд на основу члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.